

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 30057-09-20

ניתן ביום 30 ספטמבר 2020

המבקשת

י את א ברמן בעמ

-

המשיב

שלמה ברמן

לפני סגן הנשיאה אילן איטח, השופט רועי פוליאק, השופטת חני אופק-גנדלר
נציגת ציבור (עובדים), גב' חיה שחר, נציג ציבור (מעסיקים), מר גדעון צימרמן

בשם המבקשת – עו"ד חיה ברק-דנציגר

בשם המשיב – עו"ד שי שרון אידגה

פסק-דין

השופטת חני אופק גנדלר

1. לפנינו בקשת רשות ערעור כנגד החלטת בית הדין האזורי תל-אביב (השופטת דפנה זכריה-חסון ; סע"ש 63050-06-17) (להלן – **ההחלטה**), בגדרה נקבע כי "יש לשמוע את חקירתו של התובע [המשיב בבקשה שלפנינו- ח.א.ג.] על דרך של היוועדות חזותית".

רקע עובדתי

2. המשיב הגיש כנגד המבקשת כתב תביעה בעילות של פגיעה בפרטיות, פיצוי בגין פיטורים שלא כדין ותשלום זכויות סוציאליות נטענות. זאת ביחס לתקופת עבודתו במבקשת בשנים 1988-2017. המבקשת בכתב ההגנה מטעמה, מכחישה את זכאותו לזכויות הנתבעות.
3. לאחר תום ההליכים המקדמיים, נקבע לצדדים דיון הוכחות ליום 26.3.20. לבקשת המשיב מיום 10.12.19 ובהיעדר התנגדות, נדחה הדיון ליום 2.7.20. בהחלטת בית הדין האזורי מיום 26.1.20, נדחה הדיון ליום 16.7.20, מטעמי בית הדין.

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 30057-09-20

4. ביום 14.6.20 ביקש המשיב לדחות את מועד הדיון, שכן הוא שוהה במדינת פרו ואינו יכול לצאת משם בשל "סגירת השמים" נוכח התפשטות נגיף הקורונה. בהיעדר התנגדות, הדיון נדחה ליום 14.10.20.
5. ביום 20.8.20 הגיש המשיב בקשה נוספת לדחיית מועד הדיון. זאת משני טעמים: דיון מקביל של בא כוחו, וחוסר יכולתו של המשיב לצאת מפרו. עוד הוסיף המבקש כי "ב"כ התובע הציע פתרון לפיו חקירת התובע תתבצע באמצעות היוועדות חזותית במועד אחר, אך נענה בשלילה". המשיב צירף לבקשה את עמדת המשיבה, אשר התנגדה לדחיית מועד הדיון. זאת מאחר שלטענתה מסתבר כי דיון זה נקבע קודם לדיון המקביל, שאם לא כן היה המשיב מבקש זאת מיד כשנקבע הדיון; ומאחר שאין מניעה לצאת מפרו. המשיבה צירפה לתגובתה דוגמה שהתקבלה מסוכנות נסיעות ביחס לטיסה מפרו לישראל. כן ציינה כי המדובר בבקשה שלישית של המבקש לדחיית מועד הדיון וכי קיים חשש שיש לו נימוקים אחרים לבקשת הדחיה שאותם אינו מגלה. על טענת המשיבה שניתן למצוא טיסות מפרו, השיב המשיב כי רק בעלי אישורים מיוחדים יכולים לנוע ומבחינה מעשית אכן "השמים סגורים".
6. בהחלטה מיום 22.8.20 קבע בית הדין האזורי כי "אין מקום להורות על דחיית מועד הדיון", אך "ככל שייבצר מהתובע להתייצב לדיון, יודיע על כך התובע ותיבחן האפשרות לשמוע את עדותו בהיוועדות חזותית".
7. על כך הגישה המבקשת בקשה ביום 25.8.20 "להורות על קיום דיון הוכחות... שלא בהיוועדות חזותית". לטענתה, דיון בהיוועדות חזותית בהליך אזרחי צריך את הסכמת הצדדים, כפי שעולה ממסמך הבהרות שהפיצה הנהלת בתי המשפט בנוגע לפיילוט הניסיוני של היוועדות חזותית. כן עולה ממסמך זה שבכל מקרה על בעל הדיון להימצא במשרד של בא כוחו, ועל כן אין בכך פתרון מעשי. עוד טענה, כי חקירה נגדית בדיון הוכחות צריכה להיעשות באולם, באופן שיאפשר התרשמות בלתי אמצעית מהעד, במקרה זה – התובע בהליך.
8. בתגובת המשיב מיום 6.9.20, שב המשיב על טענתו שאין באפשרותו לצאת מפרו, וצירף דואר אלקטרוני מסוכן הנסיעות שלו המאשר זאת. לעניין ההיוועדות החזותית טען, כי לאור סעיף 13 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן – **סעיף 13 לפקודה**), ולאור הפסיקה בנושא, ונוכח כך שאינו יכול להגיע לדיון בישראל – יש להורות על שמיעת עדותו בדרך זו, ולחילופין לדחות את מועד הדיון.

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 30057-09-20

9. על כך הגיבה המבקשת ביום 7.9.20, כי קיימת אפשרות להגיע לישראל, וצירפה לתגובתה הצעת טיסה נוספת מסוכנות הנסיעות. לעניין ההיוועדות חזותית, טענה כי על פי הפסיקה יש לתת פרשנות מצמצמת לסעיף 13 לפקודה, במיוחד כשהמדובר בבעל דין. לטענתה, אין מניעה אמיתית מהמשיב להגיע לדיון בישראל והוא בוחר להתחמק מהגעה לדיון מטעמיו הנסתרים, ועל כן יש לקיים את הדיון במועדו בנוכחות כל בעלי הדין ואין לאפשר את מתן עדותו של המשיב באופן זה.

החלטת בית הדין האזורי

10. ביום 8.9.20 ניתנה החלטת בית הדין האזורי לפיה:

1. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובות לה, סבורני כי אין לדחות את מועד הדיון, אולם יש לשמוע את חקירתו של התובע על דרך של היוועדות חזותית.
2. על התובע להיות נוכח במועד הדיון לצד מחשב ובו תוכנת סקייפ. התובע אינו רשאי להיות מלווה על ידי אדם נוסף, ויש לוודא מבעוד מועד כי ידוע לו כיצד להפעיל את התוכנה ולהשתמש בה. בנוסף, על התובע להציג במהלך עדותו תעודה מזהה בצירוף תמונה.
3. ב"כ התובע יוודא כי באולם בית הדין יימצאו במועד הדיון עוזרים מתאימים לצורך שמיעת עדותו של התובע, וצפייה בהיוועדות חזותית הן של המותב והן של ב"כ הצדדים, בו זמנית. לצורך כך, יפנה ב"כ התובע לאחראי המחשוב בבית הדין."

על החלטה זו הוגשה הבקשה שלפנינו.

בקשת רשות הערעור

11. המבקשת שבה בבקשה שלפנינו על טענתה כי בהתאם למסמך ההבהרות שהפיצה הנהלת בתי המשפט בנוגע לפיילוט הניסיוני של היוועדות חזותית, יש צורך בהסכמת הצדדים לכך. כוחו של עיקרון ההסכמה אמור להיות יפה גם בהתאם להוראות סעיף 13 לפקודה. כן שבה על טענתה כי אין זה המקרה המתאים למתן עדות בהיוועדות חזותית, שכן יש לאפשר חקירה נגדית של בעל דין באולם, באופן שיאפשר התרשמות בלתי אמצעית הימנו. המבקשת מפנה להלכה הפסוקה בהקשר זה, ובין היתר לפסק דינו של בית דין זה בע"ע (ארצי) 36731-09-12 **סעייד כנעאן** – **מפעל מתכת חניתה בע"מ** (17.1.13) (להלן – **עניין כנעאן**). לטענתה, שגויה ההחלטה בהתעלמותה מן האמור; בהתעלמותה מכך שהמשיב לא תמך את טענותיו בתצהיר

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 30057-09-20

וכלל לא הסביר מדוע לא פעל למען שיבה לארץ; ובהתעלמותה מנוקיה של המבקשת. כן שבה על טענתה שלמשיב יש סיבות נסתרות לאי הגעתו לדיון. על כן עותרת לביטול החלטה ולהורות כי עדותו של המשיב תתקיים באולם. לחילופין בלבד, בבחינת "הרע במיעוטו", תאלץ המבקשת להסכים לדחיית מועד הדיון, ולו שיתאפשר לה לחקור את המשיב שלא בהיוועדות חזותית.

12. המשיב בתשובתו טוען כי המקרה הנדון אינו מצדיק סטייה מהכלל לפיו ערכאת הערעור אינה מתערבת בהחלטות ביניים של הערכאה הדיונית, לרבות החלטה בשאלה האם להיעתר לגביית עדות מחוץ לישראל, כאמור בעניין **כנעאן**. לטענתו, בקשתו להיוועדות חזותית עומדת בכל השיקולים שנקבעו בפסיקה המנחה בקשר לכך: הבקשה הוגשה בתום לב, העדות רלבנטית, וקיימת סיבה טובה המונעת את בואו לישראל. זאת בשל שהותו במדינה מוכת קורונה כפרו ונוכח ההגבלות החמורות שהוטלו שם. אמנם בחודש מרץ נעשו טיסות חילוץ מפרו לישראל, אך אין לזקוף לחובתו שלא שב ארצה ארבעה חודשים לפני מועד הדיון. המשיב מצטט בתגובתו דואר אלקטרוני אשר לכאורה קיבל מסוכן הנסיעות שלו (העתק של הדואר האלקטרוני לא צורף לתגובה), המאשר את טענותיו כי נכון לעת הזו אין אפשרות לצאת מפרו. כמו כן טוען, כי נוכח התפתחות הטכנולוגיה, החקירה באמצעות היוועדות חזותית לא תפגע בהתרשמות ישירה מעדותו. הבקשה לא הוגשה בשל רצון להתחמק ממתן עדות ישירה, ולראיה - הבקשה המקורית היתה לדחיית מועד הדיון ולא למתן עדות בהיוועדות חזותית. המשיב שב ואומר, כי הוא מוכן לדחיית מועד הדיון חלף מתן עדותו בהיוועדות חזותית. אמנם לא ידוע מתי משבר הקורונה יחלוף, אך מכל מקום מצב של סגר מלא לא יוכל להימשך לאורך זמן ופרו לבסוף תפתח את שעריה והמשיב יוכל לשוב ארצה. מצב לפיו הן לא יידחה מועד הדיון והן לא יאושר לו ליתן עדותו בהיוועדות חזותית, תביא למעשה לדחיית תביעתו מבלי לקבל את יומו בערכאות, ולפיכך - יש הכרח להיעתר לאחד מסעדים אלו.

13. המבקשת בתגובתה מגיבה, כי הכלל של אי התערבות בהחלטת ביניים אינו תקף לגבי החלטה לא מנומקת. כמו כן טוענת כי לא בכדי החלטה בדבר מתן עדות בהיוועדות חזותית הוחרגה מצו בתי המשפט (סוגי החלטות שלא תינתן בהן רשות ערעור), תשס"ט-2009 [נראה כי יש להפנות לצו בית הדין לעבודה (סוגי החלטות שלא תינתן בהן רשות ערעור), התשע"ח-2017 - ח.א.ג.], נוכח הפגיעה העלולה להיות בזכויות הדיוניות של בעלי הדין. לגופו של עניין, המשיב אינו עומד בשלושת התנאים שנקבעו בפסיקה המנחה, שכן המשיב לא נתן הסבר מניח את הדעת מדוע לא שב

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 30057-09-20

ארצה בטיסת חילוץ בחודש מרץ, חרף זאת שידע שיש לו דיון בתביעתו בחודש יולי. בכך נהג בחוסר תום לב. כמו כן, המשיב לא תמך בקשתו בתצהיר וכן לא התייחס לאפשרויות הטיסה בחודש ספטמבר, אלא בחודש אוגוסט בלבד. העולה מן האמור, שהמשיב "בחר ולא נאלץ" שלא להגיע לדיון. כאמור בעניין **כנעאן**, עדות בהיוועדות חזותית תפגע בהתרשמות הישירה. משכך, נוכח הפגיעה בזכויותיה המהותיות של המבקשת, מול אי עמידתו של המשיב בתנאים שנקבעו בפסיקה, יש להורות שלא לאפשר את חקירתו של המשיב בהיוועדות חזותית.

14. הצדדים נתנו הסכמתם למתן פסק דין בבקשת רשות הערעור על יסוד תקנה 82 לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), התשנ"ב – 1991.

דיון והכרעה

15. לאחר ששקלנו את טענות הצדדים ועיינו בכלל החומר המצוי בתיק החלטנו לדון בבקשת רשות הערעור כאילו ניתנה הרשות והוגש הערעור. לגופו של עניין החלטנו לקבל את הערעור ולהורות על ביטול החלטת בית הדין האזורי, וזאת משני נימוקים דיוניים (העדר תצהיר תומך בבקשה והעדר הנמקה). להלן יפורטו נימוקינו.

16. ראשית דברים נציין, כי החלטה בדבר מתן עדות בהיוועדות חזותית הוחרגה מצו בית הדין לעבודה (סוגי החלטות שלא תינתן בהן רשות ערעור), התשע"ח-2017, ועל כן לא תידחה אך מפאת סוגה. עם זאת, המדובר בהחלטת ביניים של הערכאה הדיונית אשר ככלל תמעט ערכאת הערעור להתערב בה (ענין **כנעאן**, פסקה 31). סבורים אנו כי נסיבות המקרה שלפנינו מצדיקים את התערבות ערכאת הערעור מן הטעמים הדיוניים, כאמור לעיל.

17. עוד נקדים ונציין כי במקרה דנן מבוקשת העדת עד (שהוא בעל דין) בדרך של היוועדות חזותית, ולא מבוקש לקיים את הדיון במלואו בדרך של היוועדות חזותית. משכך, המקור הנורמטיבי לדרך העדה זו הוא סעיף 13 לפקודה, כשימוש בסמכות זו אינו טעון הסכמת הצדדים אלא הוא פרי הפעלת שיקול דעת שיפוטי, אשר אמות המידה להפעלתו הותוו בפסיקה. המבקשת מתייחסת בטיעוניה לפיילוט הניסיוני – המותנה בהסכמת הצדדים – בדבר קיום הדיון בהיוועדות חזותית. אולם, הנידון אינו דומה לראיה. הפיילוט מכוון לכך שהדיון במלואו (ולא רק עדות עד פלוני) יהא בדרך של היוועדות חזותית, כשבעלי הדין ובאי כוחם כלל לא נוכחים באולם בית הדין, ומכאן הצורך בהסכמת הצדדים לכך. אין ללמוד מכך שקיום הדיון במלואו בדרך היוועדות חזותית מותנה בהסכמת הצדדים על כך שהשימוש בסעיף 13

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 30057-09-20

לפקודה הפך למוותנה בהסכמת הצדדים, אלא יש לבחון בקשה מכוח סעיף 13 לפקודה בראי אמות המידה שנקבעו בפסיקה.

18. סעיף 13 לפקודה קובע כי :

"(א) לפי בקשת בעל דין במשפט אזרחי רשאי בית המשפט, אם נראה צורך למען הצדק ולפי התנאים שהורה עליהם, לצוות שעד או כל אדם אחר ייחקר בתצהיר על-ידי אדם פלוני ובמקום פלוני שמחוץ לתחום שיפוטו של בית המשפט, ורשאי בית המשפט ליתן הוראה בכל דבר הכרוך באותה חקירה, כפי שייראה סביר וצודק, ורשאי הוא להתיר לכל בעל דין להגיש את פרוטוקול העדות כראיה באותו משפט".

על פי הפסיקה המנחה, הסמכות הנתונה בסעיף זה כוללת את האפשרות להורות על גביית העדות באמצעות היוועדות חזותית (רע"א 3810/06 דורי את צ'יקובסקי בניה והשקעות בע"מ נ' גולדשטיין (24.9.07). להלן – עניין גולדשטיין). השיקולים המנחים בבחינת בקשה להעדה באמצעות היוועדות חזותית מכוח סעיף 13 לפקודה, וזאת לאור החסרונות הקיימים במתן עדות בדרך זו, הם הגשת הבקשה בתום לב, היות העדות רלבנטית למחלוקת וכי קיימת סיבה טובה לכך שבעל הדין או העד אינם יכולים למסור עדותם בבית המשפט (עניין גולדשטיין, פסקה 3 לפסק דינה של השופטת מ' נאור). תנאים אלה נדרשים גם בבתי הדין לעבודה. בעניין כנאען ערך חברי סגן הנשיאה איטח ניתוח מקיף של התנאים להעדת עד באמצעות היוועדות חזותית או כינוס וידאו, תוך שעמד גם על חסרונותיה של שיטת העדה זו, ועל כך שצריכה היא להיות בבחינת חריג. וכך נאמר :

"גביית עדות מחוץ לכתלי בית המשפט היא החריג והיוצא מן הכלל. בשיטת המשפט בישראל נוהגת השיטה האדוורסרית. במסגרתה דרך המלך היא זכותו של בעל דין לחקור בחקירה שכנגד את עדיו של בעל הדין שכנגד, באולם בית המשפט לפני השופט היושב בדין. החקירה שכנגד היא יסוד חיוני להליך השיפוט... כאשר עד ניצב בפני שופט, הרי שמוראו של בית המשפט עשוי להשפיע על כנות העדות ואמיתותה. לא כן הוא בעדות הנגבית באמצעות ווידאו קונפרנס, מחוץ לאולם בית המשפט הרחק מעינו הבוחנת של השופט. במצב זה, מטבע הדברים הוא כי מידת השפעת מורא בית המשפט פוחתת. יתרה מכך, יכולתו של בית המשפט להתרשם ממקור ראשון ובאופן בלתי אמצעי, מן העד פוחתת כאשר עדותו נגבית באופן זה..."

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 30057-09-20

19. כמו כן, בענין **כנעאן** עמד בית דין זה על חשיבות תמיכת בקשה מסוג זה בתצהיר, שכן "הגם שאין בתקנות בית הדין לעבודה חיוב להגיש תצהיר תומך בבקשות, הרי שאין משמעות הדבר כי לעולם אין מקום לדרוש את הגשתו. כך למשל, כבר נפסק כי בבקשות לסעד זמני יש להגיש תצהיר תומך. ברי, כי שאלת הצורך בתצהיר התומך בבקשה שאינה בקשה לסעד זמני צריכה להיבחן בשים לב לסוג הטענות המועלות בבקשה, לשאלה האם העובדות שנויות במחלוקת ולחשיבותן של העובדות להכרעה השיפוטית. במקרה דנן נוכח חשיבותן של העובדות להכרעה בבקשה, צריך היה לתמוך את הבקשה מושא הערעור בתצהיר" (סעיף 44 לפסק הדין). בהתאם לכך, נפסק כי אי הגשת תצהיר עשויה, כשלעצמה, להוות טעם המצדיק דחייתה של בקשה להעדה באמצעים אלקטרוניים. כך למשל, בבר"ע (ארצי) 30442-12-15 **דן פורקוש - דיוקול בע"מ** (14.3.16) נאמר:

"בחינת טעמי בית הדין בהחלטתו לקבל את הבקשה להעדת העדים הנ"ל בהיוועדות חזותית מעלה ראשית לכל כי לא הוגש כל תצהיר, לרבות מטעם העדים שעדותם מבוקשת, בו מבוארת הסיבה להעדתם בהיוועדות חזותית באשר לאי יכולתם להגיע לעדות בישראל. החלטה זו איננה על פי הנפסק על ידי בית דין זה בע"ע 36731-09-12 **סעיד כנעאן - מפעלי מתכת חניתה בע"מ** (17.1.2013)".

ברוח זו ראו גם: בר"ע (ארצי) 53503-11-13 **יועד פוטרמליך - אלי לובושיץ**, (3.12.13) פסקה 18. והשוו גם: רע"א 1920/12 **אהרון לוינגר נ' עו"ד ניצה פוזנר**, **כונסת הנכסים** (3.5.12), פסקה 10.

20. בהתאם להלכה, "בית המשפט הקפיד במיוחד בבחינת התקיימותן של דרישות אלה בעת שדן בבקשות לגביית עדות של בעל דין. זאת, לאור החשיבות הרבה של התרשמות ישירה של בית המשפט מחקירה, כאשר מדובר בבעל דין מעוניין. בית המשפט החמיר אף יותר כאשר דובר בבקשה לגביית עדותו של תובע, ונקבע כי רק במקרים יוצאים מגדר הרגיל תינתן רשות לכך" (ראו **עניין גולדשטיין**, פסקה 8 לפסק דינו של הש' גרוניס וההפניות שם. הגם שבנסיבות העניין שם נשארה חוות דעתו בדעת מיעוט, אך לא בהיבט זה).

21. שאלה נכבדה היא שאלת מיקומה של נקודת האיזון בתקופה זו נוכח המגבלות **הקונקרטיים** הנובעות מהתמודדות עם נגיף הקורונה על התעופה הבינלאומית והכניסה לישראל. מבלי למצות, בהקשר זה יש לבחון באופן קונקרטי את המגבלות

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 30057-09-20

הקיימות, ואת השלכתן, משכן הצפוי של המגבלות **הקונקרטיות**, מיהות העד ביחס להליך, וככל שמדובר בבעל דין גם את זיקתו לארץ. אל מול החלטה לאפשר העדת תובע בדרך של היוועדות חזותית עומדת גם אפשרות דחיית הדיון לפרק זמן מסוים. שאלת האזיון היא כאמור שאלה נכבדה, ולא נדרשנו לה כיוון שלטעמינו דין בקשת רשות הערעור להתקבל משני טעמים דיוניים.

22. לטעמינו שני טעמים דיוניים מצדיקים קבלת הערעור וזאת מבלי שנדרש להחלטה לגופה.

ראשית, הבקשה נבחנה מבלי שהוגשה מטעם המשיב בקשה מסודרת לשמיעת עדותו בהיוועדות חזותית ומבלי שהמשיב הגיש תצהיר תומך. למעשה, המשיב הגיש ביום 20.8.20 בקשה לדחיית מועד הדיון, כאשר רק בדרך אגב במסגרת נימוקי הבקשה צוין כי "ב"כ התובע הציע פתרון לפיו חקירת התובע תתבצע באמצעות היוועדות חזותית במועד אחר, אך נענה בשלילה". בהחלטה מיום 22.8.20 קבע בית הדין האזורי כי "תיבחן האפשרות לשמוע את עדותו בהיוועדות חזותית". או אז ביקשה המבקשת בבקשתה מיום 25.8.20 למנוע זאת ורק לאור בקשתה נשמעו טענות הצדדים ביחס לאפשרות זו. השתלשלות עניינים זו הפכה למעשה את היוצרות, כשעל המבקשת הוטל הנטל לבקש ולשכנע כנגד ההעדה בדרך של היוועדות חזותית. היפוך היוצרות הביא לכך שהמשיב לא תמך את בקשתו בתצהיר, וחסר זה, כשלעצמו, מצדיק דחיית הבקשה למתן היתר של העדה בדרך של היוועדות חזותית. נדגיש כי להגשת תצהיר מפורט עובר להגשת הבקשה מיום 20.8.20 היתה חשיבות על מנת שניתן יהא לברר אם אכן היתה קיימת בשעתו **מניעה** להגיע לישראל במועד הדיון (14.10.20), כשבענין זה היתה קיימת מחלוקת קוטבית בין הצדדים. בהקשר זה היה מקום לפרט אילו מאמצים נעשו כדי להגיע לישראל אף אם לא בדרך של טיסה ישירה, אלא דרך מדינה שלישית. די בטעם דיוני זה – הנוגע להעדר תצהיר – כדי להצדיק קבלת הערעור.

23. לאחרונה, דחה חברי השופט פוליאק בקשת רשות ערעור הדוחה בקשה למתן היתר למתן עדות בדרך של היוועדות חזותית (בר"ע (ארצי) 4753-07-20 **רזאנה וולדמריס זיגטה - דניה סיבוס בע"מ** (10.9.20)) (להלן – **ענין דניה סיבוס**), כשבאותו ענין סרב בית הדין האזורי לאפשר העדתו של עד שהוא בעל דין בדרך של היוועדות חזותית. בקשת רשות הערעור שהוגשה נדחתה. וכך נאמר:

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 30057-09-20

"מנימוקי ההחלטה עולה, בין היתר, כי אופן הגשת הבקשה ועיתויה, ללא תצהיר וללא כל בסיס ראיתי, אינם מצדיקים את מתן ההיתר שהתבקש ואת הפגיעה העלולה להיגרם עקב כך לחברה".

עוד נציין כי בענין **דניה סיבוס** הוסיף חברי השופט פוליאק כי "דחיית דיון ההוכחות בתיק לתקופה של למעלה מששה חודשים - אשר במהלכה עשוי לחול שינוי במגבלות הכניסה לארץ עקב מגיפת הקורונה - מאפשרת למבקש לנקוט בצעדים הנדרשים על מנת לנסות ולתקן את מחדליו הדיוניים באשר לאי הגשת תצהיר ואי הגעה למתן עדות. המבקש רשאי להגיש בקשה לעיון מחדש בהחלטה פרק זמן סביר לפני הדיון, שכן 'החלטה בבקשה לסעד זמני ניתנת תמיד לעיון מחדש בשל שינוי נסיבות'... במסגרת בקשת העיון מחדש חזקה על המבקש כי יתקן את המחדלים הדיוניים שפורטו בהחלטה ויפעל כאמור בהצעת ההסדר".

24. **שנית**, החלטת בית הדין האזורי אינה מנומקת, ולו בתמצית, וממילא אינה כוללת בחינת אמות המידה שהותוו בפסיקה לענין זה. במקרים מתאימים, העדר הנמקה עשוי להוות טעם לקבלת הערעור, שכן אין בידה של ערכת הערעור להתחקות אחר הטעמים שהביאו להכרעה (לעניין היעדר הנמקה כטעם לקבלת בקשת רשות ערעור, וזאת אף כנגד סוגי החלטות המנויות בצו בתי המשפט (סוגי החלטות שלא תינתן בהן רשות ערעור), התשס"ט-2009, ראו רע"א 3337/12 **ליברפול נכסים והשקעות בע"מ נ' עידן פרוביזור אחזקות בע"מ** (23.4.13)). מקרה זה בא בגדר המקרים המצריכים הנמקה מפורטת יותר, וזאת בשים לב להיות המשיב בעל דין; הדיון נדחה פעמיים לבקשתו; לא נבחנו אפשרויות דיוניות נוספות – ומבלי לנקוט עמדה בשאלה אם הנידון דומה לראיה – דוגמת אלה שנימנו בענין **דניה סיבוס**. נדגיש כי איננו מביעים עמדה בנוגע להחלטה לגופה, אלא ביקשנו להבהיר כי זו טעונה הנמקה משמעותית על מנת שניתן יהא להעמיד את האיזונים הגלומים בה לביקורת שיפוטית.

25. משני טעמים דיוניים אלו, סבורים אנו כי דין החלטת בית הדין האזורי בדבר שמיעת חקירתו של המשיב על דרך של היוועדות חזותית – להתבטל. כיוון שפסק דינו מבוסס על טעמים דיוניים אין בו, כשלעצמו, כדי למנוע מהמשיב להגיש בקשה מפורטת הנתמכת בתצהיר. ככל שתוגש בקשה כזו יכריע בה בית הדין האזורי כמיטב חוכמתו וינמקה כנדרש.

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 30057-09-20

26. סוף דבר – דין הערעור להתקבל והחלטת בית הדין האזורי בדבר שמיעת חקירתו של המשיב על דרך של היוועדות חזותית - מבוטלת. המשיב ישא בהוצאות המבקשת בסך 2,500 ₪.

ניתן היום, י"ב תשרי תשפ"א (30 ספטמבר 2020) בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

חני אופק גנדלר,
שופטת

רועי פוליאק,
שופט

אילן איטח,
סגן נשיאה, אב"ד

מר גדעון צימרמן,
נציג ציבור (מעסיקים)

גברת חיה שחר,
נציגת ציבור (עובדים)

